

[Simonsen.]

pladser, men så snart der ligesom dukker en afmatning op på arbejdsmarkedet, som tilfældet var på dette tidspunkt, forsvinder man lige så hurtigt ud af landet, som man kom ind.

Jeg har gerne villet fremhæve denne erfaring for ligesom at understrege, at man ikke blot kommer her til landet, fordi man synes, at Danmark kunne være et rart sted at opholde sig, men simpelt hen ud fra den helt realistiske og jordnære baggrund: at tjene penge. Det kunne måske være meget rart at få dette ind i debatten i de grupper, hvor man ligesom på et meget følelsesladet grundlag diskuterer Danmarks forhold til gæstearbejdere. Jeg synes også, denne erfaring er vigtig at tage i betragtning, når vi skal vurdere indvandring i almindelighed, krav til bolig og alle disse ting, som kommer ind i billedet.

Man kan nok sige, at den nuværende arbejdsminister har strammet gæstearbejdstoppet fra 1970 så meget, at det i dag i realiteten er totalt. Det kunne der være en vis motivering for forud for Danmarks indgang i fællesmarkedet og dermed i det store frie arbejdsmarked, hvor vi ikke fuldstændig kunne overskue konsekvenserne af dette. Men vi har nu været i dette frie arbejdsmarked i ca. 8 måneder, og ministeren har netop for et øjeblik siden oplyst, at det i og for sig ikke har resulteret i nogen nævneværdig tilgang af arbejdskraft fra EF-landene, selv om — og det synes jeg er vigtigt at føje til i denne forbindelse — man dog må konstatere, at der i den samme periode i dette samfund har været en stor efterspørgsel efter arbejdskraft.

Man må altså fastslå, at de mange dystre spådomme, som ikke mindst forslagsstillerne præsenterede os for sidste år under den hede EF-debat, var aldeles ubegrundede. Men man må også konstatere — og det synes jeg er vigtigt i relation til gæstearbejderpolitikken — at inden for EF er beskæftigelsen i dag af et sådant omfang, at man reelt ikke vandrer. Vi får altså ikke problemerne gennem vort medlemskab af et større europæisk fællesmarked.

Skal man så på grundlag heraf tage stilling til en slags indvandringspolitik, altså indvandrerpolitik fra tredjelande, vil jeg gerne dele problemet op i 2 hovedgrupper.

Den ene er indvandring med henblik på permanent ophold her i landet, altså med henblik på en integration i det danske samfund, og den anden er spørgsmålet om korttidsophold her i landet.

Hvad det første angår, altså indvandring med henblik på at slå sig ned, er vi ikke tilhængere af, at man skal bygge et samfund op på denne basis. Den, om man så må sige rolige blanding, for at bruge dette udtryk, som kan ligge i, at man får en tilgang af udlændinge her til landet, tror vi på at vi kan få gennem det store arbejdsmarked, som vi er medlem af. Vi tror til gengæld også, at det er noget, der har en betydning også i kulturel henseende. Men et stigende antal permanente gæstearbejdere fra tredjelande vil formentlig, som hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) netop har været inde på det, kunne f. eks. sinke bestræbelserne i retning af at afskaffe de hårdeste og mest upopulære job, sinke automatiseringen og i virkeligheden også sinke en udvikling i retning af at udnytte den arbejdskraft, vi har, på en bedre måde, end tilfældet er i dag. Vi har jo for øjeblikket debatten omkring invalidepensionister og muligheden for i højere grad at få denne kategori i beskæftigelse. Det var måske også en af de ting, som vi i højere grad skulle satse på under begrebet bedre udnyttelse af de eksisterende muligheder.

Man kunne føje til, at dette at lade en uahæmmet indvandring finde sted kunne hindre positive bestræbelser i retning af at få en bedre balance mellem forbruget af arbejdskraft i den offentlige og private sektor. Med den skæve fordeling, vi har på nuværende tidspunkt, kan man sige, at det i og for sig kun ville bevirke, at vi ikke gjorde noget ved det faktiske forhold at reducere stigningen af antallet af beskæftigede i det offentlige, hvis vi uahæmmet lod borgere fra tredjelande komme ind i landet.

Når det derimod gælder det andet område, spørgsmålet om ophold af kort varighed — det kan være få måneder, der kan være tale om — mener vi til gengæld, at vi må lempe og finde frem til nogle kontrollerede indvandringsmuligheder. Her var jeg meget glad for de bemærkninger, som hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) kom med, fordi jeg synes, der netop her lå en tilslutning til, at man på det tidspunkt, vi nu befinder os i, hvor der er en stærk efterspørgsel efter ar-